

ΕΤΟΣ 52ον

18 Ιανουαρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (2642)

Ο ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

*«οὐκ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες
δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ»*

Σήμερα ἀκούσαμε τὴν εὐαγγελικὴν περικοπὴν τῆς θεραπείας τῶν δέκα λεπρῶν. Τὴν περικοπὴν ἀναφέρει μόνον ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, πού, ὡς ἰατρός, τὴν διατήρησε στὴ μνήμη του. Εἶναι ἀπὸ τὰ τελευταῖα θαύματα τοῦ Κυρίου.

Οἱ δέκα λεπροὶ ζητοῦν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, γιατί ἐμπιστεύονται καὶ ἀναθέτουν τὸν ἑαυτό τους, τὴν υἰεὶά τους, τὴ ζωὴ τους στό Χριστό. Ὅταν βρῖσκεται ὁ ἄνθρωπος σέ τέτοιες ὀδυνηρές καταστάσεις ἀρρώστιας καὶ πόνου, πολὺ δύσκολα ἐπιμένει νά στηρίζεται στὸν ἑαυτό του, γιατί τὸν βλέπει νά καταρρέει καὶ νά διαλυεταί. Αὐτόν τὸ διαλυόμενον ἑαυτό του ὁ ἄνθρωπος τὸν ἐμπιστεύεται στὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ σέ ἕνα ἀπὸ τὰ προκείμενα τοῦ Ἑσπερινοῦ ψάλλουμε: «Τὸ ἔλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου».

Γι' αὐτὸ, ὅταν οἱ δέκα λεπροὶ συνάντησαν τὸ Χριστό, κραύγασαν μὲ μεγάλη φωνή: «Διδάσκαλε Ἰησοῦ ἠλυπήσου μας, ἐλέησέ μας». Καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς πρόσφερε τὸ ἔλεός Του μὲ τὴ θαυματουργία Του. Στὴ συνέχεια τοὺς παραγγέλλει: «Πορευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι». Οἱ ἱερεῖς μπορούσαν σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο νά πιστοποιήσουν τὴν θεραπεία τους.

Βλέπουμε ὅτι ὁ Χριστὸς δέ ζητᾶ τὴν πίστη τῶν λεπρῶν ὡς προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτέλεση τοῦ θαύματος. Οὔτε ὅμως καὶ ἀπὸ πρῖν τοὺς διαβεβαίωσε, ὅτι τοὺς ἔχει θεραπεύσει. Οἱ λεπροὶ πῆγαν στοὺς ἱερεῖς μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στό λόγο τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε. Τοὺς ἄγγιξε ἡ σωστικὴ καὶ θεραπευτικὴ δύναμη τοῦ Κυρίου. Εἶδαν ὅτι ἔφυγε ἀπὸ τὸ σῶμα τους ἡ ἀνίατη καὶ φοβερὴ ἀρρώστια.

Ἡ νέα δοκιμασία

Οἱ λεπροὶ ἀπέκτησαν καὶ πάλι τὴν υἰεὶά τους. Καὶ ἐδῶ βρῖσκεται ἡ νέα δοκιμασία τους: τὴν ὑπαρξὴ τους, πού ἀπέκτησε ἀπὸ τὸ Χριστό τὴν υἰεὶά της, θά ἐξακο-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ' 12-19)

Ἡ θεραπεία τῶν δέκα λεπρῶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρῳθεν, καὶ αὐτοὶ ἤρξαν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς Ἰερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχὶ εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστάς, πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

λουθοῦν νά τὴν ἐμπιστεύονται στό Χριστό ἢ θά τή στηρίζουν στίς ὑγιεῖς βιολογικές τους δυνάμεις;

Τό Εὐαγγέλιο μᾶς ἡέει ὅτι οἱ θεραπευθέντες λεπροὶ ἐμπιστεύτηκαν τίς φυσικές τους δυνάμεις καί ἰκανότητες. Ξανακλείστηκαν στόν ἑαυτό τους, στόν ἐγωισμό τους, καί ξέχασαν τόν Εὐεργέτη Κύριο, ἐφ' ὅσον δέν αἰσθάνονται πλέον τήν ἀνάγκη τῆς ἐπικοινωνίας μαζί Του. Οἱ ἐννέα ἀπό αὐτούς ἐπανήλθαν σέ κατάσταση ἀμαρτίας, ἀφοῦ ἡ ἐμπιστοσύνη στόν ἑαυτό τους παραμέρισε τήν παρουσία καί τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ εὐχαριστία τοῦ ἐνός

Ὁ ἕνας ὅμως ἀπό αὐτούς, ὅταν εἶδε πῶς γιатρεύτηκε, ἐπέστρεψε δοξάζοντας τό Θεό. Καί αὐτός πού γύρισε ἦταν ἀλλοεθνής, Σαμαρεῖτης. Ὁ Χριστός βραβεύει τήν πίστη του, πού τόν ἔσωσε. Ὁ Σαμαρεῖτης εὐχαριστῶντας καί δοξάζοντας τό Θεό βρίσκει τήν ἀνάσταση τῆς ὑπάρξεώς του. Ὁ Χριστός θέλει αὐτή τή σωτηρία νά τὴν ἀποδέχονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ὅταν ὁ Κύριος ρωτᾷ τό Σαμαρεῖτη: «μά δέν καθαρίστηκαν καί οἱ δέκα; οἱ ἄλλοι ἐννέα ποῦ εἶναι;» δέν παραπονεῖται γιά τήν ἀπουσία τῶν ἐννέα. Ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ ἀχαριστία εἶναι «παρά φύσιν» καί ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν αὐτοκαταστροφή. Ἡ ἀχαριστία παραμερίζει τό Θεό καί προβάλλει τό θεοποιημένο «ἐγώ» τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Κύριος δόξασε τό Θεό Πατέρα Του, ὅταν ὑπάκουσε στό θέλημά Του καί θυσίασε ἀπό ἀγάπη τόν ἑαυτό Του γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Τό ἴδιο ζητάει ὁ Χριστός ἀπό ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. Νά δοξάζουμε τό Θεό προσφέροντας τήν ἀγάπη Του στοὺς ἀνθρώπους καί νά μὴν τὴν κατακρατᾶμε μόνο γιά τόν ἑαυτό μας. Ἡ προσφορά αὐτή γίνεται μέ τήν εὐχαριστία καί τήν εὐγνωμοσύνη μας στό Θεό, μέ τήν εὐχαριστιακή στάση τῆς ὑπάρξεώς μας ἔναντι τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀδελφῶν μας, τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ἄλλωστε ὅσα ἔχουμε εἶναι δωρεά τοῦ Θεοῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, καθώς ἔμπαινε ὁ Ἰησοῦς σ' ἓνα χωριό, τόν συνήντησαν δέκα ἄνδρες λεπροί, οἱ ὅποιοι ἐστάθηκαν λίγο μακριά, καί τοῦ φώναζαν, « Ἰησοῦ Διδάσκαλε, ἐλέησέ μας». Ὅταν τοὺς εἶδε, τοὺς εἶπε, « Πηγαίνετε νά δείξετε τόν ἑαυτὸν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς», καί ἐνῶ ἐπήγαιναν, ἐκαθαρίσθησαν. Ἐνας ἀπ' αὐτούς, ὅταν εἶδε ὅτι ἐθεραπεύθηκε, ἐπέστρεψε δοξάζων τόν Θεόν μέ δυνατὴν φωνήν καί ἔπεσε μέ τό πρόσωπον εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καί τόν εὐχαριστοῦσε· καί αὐτός ἦτο Σαμαρεῖτης. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, « Δέν ἐκαθαρίσθησαν καί οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννέα πού εἶναι; **Κανείς δέν εὐρέθηκε νά ἐπιστρέψῃ διὰ νά δοξάσῃ τόν Θεόν** παρά αὐτός ὁ ἄλλοεθνής;». Καί εἶπε εἰς αὐτόν, « Σήκω ἐπάνω καί πήγαινε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄχαριστία - εὐγνωμοσύνη

Μέ τήν ἀχαριστία ὅμως καί τήν ἀγνωμοσύνη πρὸς τό Θεό ἐπαναλαμβάνουμε τό προπατορικό ἀμάρτημα. Δεχόμαστε τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ, ἀλλῆ ἀπορρίπτουμε τό Θεό, πού μέ τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης Του ζωοποιεῖ τήν ὑπαρξή μας. Τό κλεῖσιμο στόν ἑαυτό μας, ἡ φαρισαϊκή αὐτάρκεια, ἡ φαινομενικά δυναμική αὐτοπεποίθηση, φέρουν τή σφραγίδα τῆς ἀπειλής τοῦ θανάτου. Διότι, «ἀγαθός ὢν ὁ Θεός καί δίκαιος, καί διὰ τῆς ἀγαθότητος πᾶν ἀγαθόν ἡμῖν χαρίζεται, ὅταν κατ' εὐγνωμοσύνην ἔχωμεν, ὡς ἀπό δικαίου πόρου δῆθεν διὰ τῆς εὐχαριστίας. Ἄλλ' ἐάν ἀγνώμονες φαινώμεθα, ἐκπίπτομεν τοῦ ἀγαθοῦ τῆ δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ» (ὁσιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνός).

Σήμερα μέσα στή Θ. Λειτουργία μάθαμε γιά μιὰ φορά ἀκόμη, νά εὐχαριστοῦμε τό Θεό καί νά ἀγαπᾶμε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἐδῶ βρίσκεται ἡ σωτηρία μας, πού εἶναι ἡ ὑπέρβαση τοῦ θανάτου. Ἔτσι δέ μένουμε μόνο στή σωτηρία τοῦ σώματος, ὅπως οἱ ἐννέα λεπροί. Προχωρᾶμε στήν ἀποδοχή τῆς σωτηρίας πού εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἀληθινή εὐχαριστία τοῦ Θεοῦ καί τοῦ κόσμου. Καί τότε μέσα ἀπό τήν καρδιά μας ἀναφωνοῦμε: «Τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν, Κύριε, κατά πάντα καί διὰ πάντα».

† Ὁ Φ.Α.

18 Ἰανουαρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ἸΒ' ΛΟΥΚΑ (ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ)
Ἀθανασίου († 373) καί Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.
Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ' 7-16 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ' 12-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ἰανουαρίου, ΙΕ' Λουκά (Τοῦ Ζακχαίου).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ' 26 - ν' 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ' 1-10.

ΤΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ένας από τους τομείς δραστηριοτήτων της Αποστολικής Διακονίας είναι και το Θεολογικό της Οικοτροφείο (στήν περιοχή του Καρέα), στο οποίο διαμένουν πάνω από 50 φοιτητές της Θεολογικής Σχολής, ήμεδαποί, όμογενείς και άλλοδαποί (κυρίως από χώρες της έξωτερικης ιεραποστολής). Το Οικοτροφείο πρόκειται να μεταστεγαστεί στο ιδιόκτητο κτίριο της Αποστολικής Διακονίας, πλησίον του ιερού Προσκυνηματος της Αγ. Βαρβάρας, του ομώνυμου Δήμου Αττικής, το οποίο για το λόγο αυτό ανακαινίζεται. Το κόστος, όμως, της ανακαινίσεως είναι δυσβάστακτο για τον ιεραποστολικό οργανισμό της Αποστολικής Διακονίας, ύστερα μάλιστα και από την πρόσφατη πολυδάπανη ανακαίνιση του ι. Προσκυνηματικού ναού της Αγ. Βαρβάρας. Όσοι επιθυμούν να συνδράμουν οικονομικά στην προσπάθειά μας αυτή, παρακαλούμε να αποστείλουν τη χρηματική τους ενίσχυση, όσο μικρή κι αν είναι, στη διεύθυνση: Αποστολική Διακονία, Ιασίου 1, 115 21 Αθήνα, ή να την καταθέσουν στο λογαριασμό 146/558002-18 της Εθνικής Τραπέζης, με τη σημείωση, και στίς δύο περιπτώσεις, για την ανακαίνιση του Θεολογικού Οικοτροφείου. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 210-7272323.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Μέ έρμηνευτική απόδοση

Μιά κομπή έκδοση της Αποστολικής Διακονίας, με έξωφύλλο σέ τετραχρωμία. Περιέχει τό πρωτότυπο κείμενο και παράλληλη απόδοση στή νεοελληνική, του μακαριστού Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου. Απαραίτητο βοήθημα κάθε χριστιανού για τή βαθύτερη κατανόηση της θείας Λειτουργίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο και ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα της «Φωνής Κυρίου», στόν ι. Ναό Αγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Αθήνα. Προηγείται ή Ακολουθία του Έσπερινού, στήν όποία περιστασιακώς θά χοροστατεί ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος και θά όμιλεί. 2) Κάθε Δευτέρα και ώρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα της «Φωνής Κυρίου» στόν ι. Προσκυνηματικό Ναό Αγίας Βαρβάρας στόν όμώνυμο Δήμο Αττικής. Προηγείται ή Παράκληση της Αγίας και όμιλεί ό Θεοφ. Επίσκοπος Φαναρίου κ. Αγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», έβδομαδιαίο φύλλο όρθόδοξου πίστεως και ζωής της «Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος». Ιασίου 1, 115 21 Αθήνα. Εκδότς - Διευθυντής: Επίσκοπος Φαναρίου Αγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Υπό τών ιερών ναών διανέμεται δωρεάν. Έκ του Τυπογραφείου της Αποστολικής Διακονίας.

Ή «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' όλο τόν κόσμο μέσω Ίντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>